cantem. Quoniam te ꝓpter tota die
mortificatus ſum .et illud . Eſtimati
ſumus ſicut oues occiſionis . hec om
nia venerunt ſuper nos.nec obliti ſu
mus tui. At ſi ex re bene geſta inſole
ſcere ceperis:audies eundem dicentē
Ne ingrediaris in iudiciū cuꝫ ſeruis
tuis domine.quoniam non iuſticabit̄
coram te omnis viuens : ſic mox hūi
litatem ſectaberis. Qui etiam ſi quic
piam commiſeris:vel deſperatiōe ca
pieris . intelliges illum frequentius
id incinentem . Hodie ſi vocem eius
audieritis nolite obdurare corda veſ-
tra.quo audito ſtatī reſipiſces Por
ro ſi regio fueris diademate īſignitꝰ.
elatus inſuper et tumidus : illud edi
ſces Non ſaluatur rex magnis viribꝰ
nec gigas ſue virtutis magnitudine.
Sic poteris modū ſuperbie ponere.
Si opibus preterea afflues ⁊ gloria:
rurſus audies modulantem. Ve qui
confidunt potentie ſue et multitudīe
diuitiarum ſuarū gloriantur. ⁊ illud.
Homo ſicut fenum dies eius : nec de
ſcendet cum eo gloria eius.hoc pacto
nihil duxeris fore in terris magnifa-
ciendum. ſiquidem gloria et potētia
fulgore cuncta excedunt . que duo ſi
fuerīt per te neglecta: quid eſſe aliud
pōt cuius apud te ratio conſtet? Qꝫ
ſi in aliquo fueris animi merore con
ſtitutus:intelliges . Quare triſtis es
anima mea et quare conturbas me.
Spera in domino quoniam confite
bor illi. At ſi nōnullos videris proba
ri immerito: id dices . Non emulari
in malignantibus:quoniam quemad
modum fenū exareſcent .et tanq̄ ole
ra virentia concident . Si iuſtos ſpe
ctaueris eque atqꝫ iniuſtos pena affi
ci:ſenties haud parē fore ſupplicij cau
ſam. Pleraqꝫ ſunt inquit peccantiuꝫ
flagra:que tamen iuſtis inferri ꝓphe
ta non aſſerit quin multe ſunt inquit
iuſtorum anguſtie ⁊ ex his omnibus
liberauit eos dominus. Et rurſum .
Mors peccatorꝝ peſſima. Et honora
bilis coram domino mors ſanctoruꝫ
eius Hec itaqꝫ frequētius repete: in
ſtructuſqꝫ iſtiuſmōi erudiē.nā verbis
hiſce vel ſingulis per nos ſimpliciter
ex trāſcurſu prolatis:patētiſſimū īeſt
ſententiarum pelagus . Qꝫ ſi libue-
rit prophetica hec dicta diligentius
perſcrutari: videbitis maximam inde
diuitiarum copiā fluxiſſe. Licebit ite
rea volenti cuiqꝫ: ex dictis hiſce que
inheſerint vitia repurgare : ſi neqꝫ in
uidiam facile admittat neqꝫ meroreꝫ.
ſi diuitias contēpſerit : ſi anguſtias :
anxietates:egeſtatem :pro nihilo du-
xerit: ſi vitaꝫ deniqꝫ ipſam nihili eſſe
exiſtīauerit. Eiuſmodi a te opinatio:
vitia ꝓpulſabit.pro quibus omnibus
et gratie ſunt deo agende: vt his rebꝰ
cōtēptis gazas attrectemus celeſtes.
et per aduerſantiū rerū tolerantiam :
perqꝫ ſacrorꝝ ſcriptorꝝ conſolationeꝫ:
ſpem habeamus: ⁊ futura beatitudīe
potiamur.

¶ Diuitie erogāde ſunt pauperibus
multiplici cauſa ⁊ fructu.

¶ Sermo.xvi.

SI opifices qui manuū ope ī-
duſtria qꝫ vel opibꝰ p̄ſidēdo:
vitā ducūt:tantā p̄ ſe tulerīt
liberalitatē: vt pleriſqꝫ fidelibus opē
tulerīt.quā erūt hi qui bonis fortune
abūdāt veniam habituri qui egenos
deſpexerint? Quinetiā nec ſuo ſangui
ne illi nec vite pepercerunt : vt deo
ſe morigeros preſtarent :cum ipſe vt
tenui plerunqꝫ pecunie parcas:nihil
prorſus anime tue indulgeas . Dicet
aliquis. Erga preceptorem ⁊ dn̄m ta
les ſe illi preſtitere :nō tn̄ eadē ſunt ī
diſcipulos munificentia vſi: quod in
re dici nō pōt. Siquidē vt legimꝰ gē
tilis eccia: his gratias ageret qui ⁊ ſi

natione iudei tam ſincere et integre
fidei extiterunt: vt eorum eccleſie ex
gentibus confecte: volenti animo ne-
ceſſaria ſummiſtraſſent: quoꝝ ſtudiuꝫ
et virtutes vel feminis imitande po-
tius forēt: quã ſertis ⁊ auro et veſtiũ
abundanti ornatu expoliri. Que eniꝫ
vnq̃ꝫ regina adeo claruit: vel magis
eſt in oĩm ore verſata vt pauli poſtꝫ
ſectatricis ⁊ ſocie mulieris nomẽ aut
famã excedere? Hec enĩ paulũ nõ ad
decimũ vſq̃ꝫ ad vigeſimũ annuꝫ: quin
ad eã vſq̃ꝫ tẽpeſtatẽ: qua Paulo chri
ſtus ſui pñtiam obtulit: ſectata eſt: ita
vt vbiq̃ꝫ ob id virtutis laudibus abũ
de potita: fama et noĩe celebreť: quod
ꝓculdubio maiori ſibi decori fuit ⁊ or
namento: q̃ꝫ ſi quis corona. aut inſigne
aliquod regiũ extitiſſet Quid enĩ vel
maius vel dici par põt: q̃ꝫ pauli defẽ
ſionẽ ſuſcepiſſe: eiuſq̃ꝫ vite diſcrimĩe
terraꝝ orbis inſtructorẽ tutari? Cogi
ta itaq̃ꝫ quot fuerint regine ſilentio
occultate: cũ hec que paulũ comitaba
tur: cũ eo vna ſempiterno nomĩe cele
bretur quãtũcũq̃ꝫ ſol terraꝝ circũlu-
ſtrat: tantũdẽ huius femine gloria ꝑ-
uagať. Siquidẽ ꝑſe: ſcite: thraces. ⁊
qui vltĩos orbis incolũt fines eiuſdẽ
ſapiam ⁊ predicant ⁊ admirantur: q̃s
ergo ĩpe vel opes: vel regias veſtes.
vel impia nõ ꝓuiſeceris: vt hanc tibi
teſtatiorem laudẽ pares? Neq̃ꝫ id di-
xerit quiſpiã. tales ſe illos in pericuľ
preſtitiſſe: vel fuiſſe duntaxat in ero-
gandis pecunijs liberales: in xp̃i ꝯo
noĩe diuulgando negligẽtes: qñ coſ-
dẽ apoſtolus cooꝑatores appellat: q̃s
inter nec eũ pudet feĩam coadiutricẽ
nuncupare. q̃n id ſibi ornamento du-
cit. nõ enĩ nature ſexũ attendit: ſed aĩ
promptitudinẽ palma digniſſimã ar-
bitratur. Quid ergo hũc põt decoreꝫ
equare? vbi nũc effuſe diuitie? Vbi ſa
cierũ dec⁹? vbi et inanis gloria? Per

diſce hunc mulieris ornatuꝫ: qui non
corpi eſt circũiect⁹: ſꝫ aĩm ꝑpetuo mã-
ſurus exornat: qui nec pixide aliqua
ſed celo reconditur. Reſpice hoꝝ in
vulgando Chriſti nomine laborem
in tolerandis ſupplicijs victoriam: in
his fortune bonis impartiendis libe
ralitatẽ Aduerte inq̃ꝫ qua ſit illa pau
lũ charitate cõplexa: quo vt xp̃ꝫ amo
re ꝓſecuta: mox tua cũ his conferto:
ſcꝫ q̃ꝫ ſis ipſa in accumulandis pecu-
nijs diligẽs: q̃ꝫ ad ſectandũ impudici-
tiã attentior: q̃ꝫ ad explendã ventris
ingluuiem vigilãtior. ſpectabis ſane
hoc pacto: q̃les xp̃i diſcipuli fuerit: et
quali nũc ipſa ſis conditione. Malim
equidẽ non magis te cũ his conferas
q̃ꝫ eã tibi ad imitãdũ mľierẽ ꝯſumas:
et ita vt depoſitꝭ. laſciuie ſarcinis. Id
enim prefert tuus iſte veſtimento: ũ
cultus excipias celoꝝ ornatũ: ꝓdiſcaſ
q̃ꝫ vñ tã clari euaſerit qui cũ Priſcil
la verſarenť. q᷑ ſi fieri certior cupis: q̃
pacto illi eo ſunt magnitudinis ꝓue-
cti: facile intelliges. cũ noueris paulũ
ab his hoſpitõ biẽnio fuiſſe ſuſceptũ.
quo: quid eſſe virtutis põt vt nõ inte
rea aĩm excoluerint? Dicet aliq̃s. heu
me miſerũ qui nullũ habeã apud me
paulũ. q̃n ſi volueris vel paulũ habe
bis tibi herentem. non eniꝫ illos pau
li facies: ſed ſmo prouexit Itaq̃ꝫ ſi ti
bi id animo ſedet non modo Paulũ
Sed Petrum: Johannem: proheta
rum inſuper et reliquorum apoſtolo-
rum cetum omnem tecum habebis aſ
ſiduo colloquentem. Cape in mani-
bus iſtorum libros: ⁊ ſcripta perlege.
hec te mulieris iſtius facient non ab-
ſimilem. At quid paulum dixerim?
quin et dominum ipſum ſi voles te-
cũ hẽbis ſiq̃dẽ ꝑ pauli ſermonẽ tecũ
colloqueť. licebit ⁊ aliť eundẽ admit-
tere. ſi ſue fidei inueris ſectatores: q̃-
bus vel abeuntib⁹ pietatis poteris ⁊

māſuetudīs monimenta ꝓmereri. ſo
lēt eī ⁊ mēſa ī qua vir ſcūs aliq̄s cibū
ſūpſerit: ac ſella cui inſederit ⁊ q̄ decu
buit lectulus: vł eo decedēte faciles
eos ad pniam reddere: qui domi ſcīm
aliquē virū exceperint. Quocirca: q̄ȝ
tū exiſtias aīo ſunamitē illā fuiſſe per
culſam: aut quali veneratiōe imbutā
cū tricliniū vbi Heliſeus māſiſſet: in
ſcēdit: ⁊ eo magis: cū menſam ⁊ lectu
lū q̄ vir ſumme ſanctimonie ꝗeuiſſet:
inſpectaret? nec ſane filiū illi emortu-
um ſuſcitandū expoſuiſſet: niſi eius vi
ri contubernio plurimū ꝓfeciſſet. Oe
ſi longe poſt tempꝰ ea loca adierimꝰ
vbi et paulus diuerſatus ſit: et in vi-
cula cōiectus vel ī multoꝝ ſit cōſeſſu
cōcionatus: nōne videremur eſſe pre
gaudio quaſi alis quibuſdā ſublati?
Jtē q̄ ſi tpis illius ex locoꝝ aſpectu
repetita memoria: tātū capimꝰ volup
tatis. quid priſcos illos exiſtimandū
eſt fuiſſe ex recentibꝰ beneficijs: iocun
ditatis aſſecutos: qui venerabiłi dei ho-
ſpitio alienos ſuſceperint? Erūt itaq̄
ſanctiores per nos viri admittēdi: vt
eiuſmōi hoſpitalitate ⁊ domꝰ illuſtret:
purgeturq̄ ſentibꝰ ⁊ ex diuerſorio lo
co: portus efficiatur. neq̄ hi ſolū erūt
ſuſcipiendi: quin et eoꝝ abluendi ſunt
pedes. Neq̄ enī ipſa ſi vel regio fue-
ris nomīe inſignita Sarai potior eris.
vł eā nobilitate ⁊ opulētia anteibis:
cui quadringenti decē et octo verne
et domi nata mancipia fuerant ⁊ filij
duo quos oībus diuitijs ꝑferebat. ve
rū quid dixerim decē et octo et qua-
dringentos: qn̄ eius ex ſemine emana
turū terraꝝ orbē eſſet certior facta: ha
beretq̄ in virū: dei amicū eundemq̄:
q̄d oī fuit impio maius: curatorem?
Verū cū tanta eſſet gloria illuſtrata:
fermento farīe indito: panes conficie
bat ⁊ reliqua in ancille morē: angelis
veſcentibꝰ miniſtrabat. Porro neq̄
abraā ipſe nobilior fueris: q̄ trophea
et inſignes victorias: poſt exactū etiā
Perſaꝝ regē et ꝓfligatū: cū magnis
eſſet ab egipto pricipe honoribus au
ctus: ſeſe pro ſeruo geſſerit. Illudq̄
haudq̄q̄ erit aīaduertendū: q̄ apd̄ te
ſāctiores plerūq̄ viri: aſpectu viles:
egeſtate et pannis obſiti diuertāt: qn̄
potius erit vocis illius remiſcendū
aſſerentis Qd̄ vni ex minimis his fe
ciſtis: mihi feciſtis: neq̄ ex ꝑuulis his
quēpiā ꝑuifeceritis. ſiquidē eoꝝ ange
li ſp̄ ſpectant faciē patris veſtri cele-
ſtis. Excipe itaq̄ hos aīo libentiori:
qui ex pacis oſculo infinita deferunt
ad te bona. Pꝰ ſarā aūt hanc et Re-
becca cogitatiōe repetenda ē que cū
aquā di gratia fontē petiſſet: oī animi
elatione depoſita: et potiꝰ alienis iu-
mētis hauſit: et hoſpitē domū apud
ſe inuitauit. Quorſū hec? qm̄ eiuſmōi
hoſpitalitatis ob cām: premia ille im
menſa ꝓmerebantur: que et ipſa lon-
ge maiora accipies. Quippe: cū non ſo
lum te deus ad liberos ꝓcreandos fa
ciet fecundiorē: ſed celo inſuper ipſo ⁊
bonis celeſtibus donabit: liberabitq̄
gehenna ⁊ errata remittet. Magnꝰ p-
terea eius ē hoſpitalitatis fructꝰ: quā
et Jother: ⁊ ſi barbarus natione: ſe-
ctatus curatorē ſui: eum ſuſcepit: qui
tam vaſtum in mari haberet impiū:
qua tā bona venatiōe filiaꝝ beneficio
vſus eſt. His itaq̄ cogitatiōe ꝑceptis.
cū muliebrē hāc animi magnitudīem
tecū ipſe reputaueris: oīs erit tibi cal
canda ſupbia. Inſup veſtiū ornatus
oīs: et reliquoꝝ ſumptuoſitas: odo
rum vnguētationes ⁊ huiuſcemōi ad
luxum: delicie cōculcāde erūt: ⁊ gra-
du cōpoſito gradiendū. ita vt omiſſa
hac inani ſolertia: ſtudiū id oē ad ani
mum transferas excolendum: eumq̄
celeſti deſiderio incēdas: cuius celi ſi
te amor inuaſerit: terrena hec ꝓ ceno

et luto duces: ⁊ facile cōtēnes: q̄ nūc
ꝓ boīs hoīes demirāẜ. Nec ei ſciaꝫ
decꝫ: q̄ ſpiritalib᷒ ſit officijs ꝑdita: ea
cōq̄rere que ridicl'a ſint. His itaq̄ꝫ oī
bus reiec̄tis: que ſolent e turba mulie
ercule: ſaltatrices inſuꝑ ⁊ tibicine ma
gnifacere: circūcinge te ſapientia: ho
ſpitalitateꝫ exerce: continenter orōni
incumbe: videbis hec fore auratis ve
ſtib᷒ potiora: gēmiſq̄ preciosis ⁊ mo
nilibus lōgo interuallo preſtare. Hec
quippe apud hoīes laudē apud deum
mercedis plurimū ꝓmeretur eiuſmōi
ſunt eccīe ornamenta: illud vero cui᷒
nunc meminimus: indecora ſcꝫ ⁊ tur
pis voluptas in theatris habeẜ ⁊ ſpe
ctaculis decori. cuiuſmōi ornamētoꝝ
alterū celo eſt dignū: alteruꝫ equis et
beluis. aīꝫ quippe claꝝ illud ⁊ emicās:
hoc vero indecēs cadauerosa corpa
circūagit. Nunc igitur et ipſi nobis
parēmus ornatū: vt fama et gloria ce
lebres effecti: et xp̄o dn̄o viuimus: mo
rem gesserim᷒: futuris bonis ꝑpetuo
potiamur.

¶ Deū laudemus fide formata exem
plo ſcōꝝ. dignus eni eſt oī laude.

¶ Sermo xvij.

Imitemur et ipſi patriarcham
illū nec ſec᷒ atq̄ꝫ ipſe ſolebat:
deum laudibus ꝓſequamur.
Quid eni illud? deo gloriam dedit: ni
ſi cum diuinā iuſticiā infinitāq̄ꝫ potē
tiā commemoraſſet: eſſetq̄ꝫ de deo ple
raq̄ꝫ decentius meditatus: de ꝓmiſſio
ne fieri certior promeruit. Idcirco et
nos eundē tum fide: tū re et ope lau
demus: vt gloria tandē donati: id lau
dis huiuſce premiū vendicemus. In
quit eni. Qui me fuerint venerati: et
ipſe honorabo. Qui ſi nulla eſſet alia
nobis pro ea re ꝓpoſita merces: illud
tn̄ vel maxime nobis ad gloriam va
leret ſi diuinis in laudib᷒ verſari non
indigni haberemur. ſiquidē et q̄ prin
cipū laudes eloquūtur: vel hoc vno.
ſi nil reliqui eſſet mercedis. q̄ princi
pem magnifaciūt: ſatis videntur orna
menti aſſecuti. Cogita itaq̄ꝫ q̄ꝫ ſit glo
rioſum q̄ꝫ ve magnificū dn̄m noſtruꝫ
per nos venerari: vti et contra q̄ꝫ de
trimentoſum illud ⁊ ſupplicij plenuꝫ:
cum reliquis in eū conuiciādi occaſio
nē damus. Exigit eni (etſi min᷒ hoc
munere egeat) hanc ille a nobis lau
dē. Quātum ipſe exiſtimas deū inter
hoīemq̄ꝫ diſtare? certe dixeris: quātū
inter vermiculos ⁊ hoīes ipſos. ve
ruꝫ id dictu adhuc nihil eſt ſatis: ſi di
xerim illos hoc pacto differre: qn̄ ne
queat quantū inter ſe diſtent explica
ri: nū optaueris gloriā tibi apud ver
mes: etſi magnam aut preclaram: pa
rere? Si ergo tu q̄ glorie es cupidior:
velle te tale aliquid negaueris: quo
nam pacto qui huiuſcemodi cupidita
tis vitio caret et adeo reliquis preſtā
tior eſt: his tuis laudibus indigebit?
quaꝝ etſi minus eſt indigens: lauda
ri tamen a te cupit. nā ſi tui gratia ſer
uitutē tolerauit: quid miꝝ ſi pleraq̄ꝫ
alia eadē rōne patitur? nihil eni indi
gnū ſe putat quod nobis conferat ad
ſalutē. Quocirca cū ita ſe habere hec
ſane intelligamus: pctm̄ oē quo deus
maledictis inceſſitur: euitemus. inquit
enim delicta nobis non ſecus ac ſer
pentis aſpectus defugiēda: q̄ppe appro
pinquantem te morſu petent: quādo
non illa ſe nobis offerūt: quin ea nos
vltro adimus. Quod deus ita fore
conſtituit: ne violētia diabolus ſupe
raret: ſi nemo illius conatibus obſi
ſteret: eo q̄ꝫ illum quemadmoduꝫ pre
donem quempiam eiecit. qui neminez
aggredi audeat: niſi quem ſuis in late
bris nudum deprehenderit et ſolum:
neq̄ꝫ inuadere audebit niſi eundeꝫ vi
derit heremū peragrantem. Heremo
nāq̄ꝫ et ſolitudine demōes inuerſanẜ: